

Mienesēi tekont

Mienou kēlst – tuoks mēnks, išblokēs,
Grīžolē ratā praded soktēis.
Parein tetē tēisiau par žardēina
Su apnarslio baltuo runkuo.

Pēivuosē lēka pavargēs Raudāsis:
Žvaizdēs, mienou anam nerūp,
Dā priš saulē i darbus stuojēis,
Kerp tik žuolēs kap su cēpkuoms.

Rasa ēlga – minkšta žuolie,
Lingvi kērptē i sukūsnuotē.
Aklē jau užmēga, tik koisē
Tēvā gēid – net ausis spēng.

Longē žiuburīs usīdeg,
Rudis linksmos išlek prišās –
Tetē, nuspīrēs unt pamata klumpius,
Puo pončiakuoms ženg i pīvenē.